

KÚRIA

Bfv.III.958/2012/11.szám

A Kúria Budapesten, a 2013. év január hó 22. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A visszaélés lőfegyverrel és lőszerrel büntette miatt Sz.I. ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által - védője útján - benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálva a Hevesi Városi Bíróság 8.B.37/2011/5. számú ítéletét, illetőleg az Egri Törvényszék Bf.574/2011/4. számú végzését annyiban változtatja meg, hogy:

az alapügyben a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságon Bj.40/2010. számú bűnjeljegyzék

5. sorszáma alatti 1 db 38 S&W Special kaliberjelű pisztoly (gyártási szám: BRE6850),

7. sorszáma alatti 1 db 7,65 Br. kaliberjelű R78 típusú pisztoly tárral (gyártási száma: B14003) és

8. sorszáma alatti 35 db 38 Special kaliberjelű töltény
bűnjelek elkobzását elrendelő részében hatályon kívül helyezi és e vonatkozásban az elsőfokú bíróságot felhívja különleges eljárás lefolytatására;

a bűnügyi költség megfizetésére vonatkozó részében megváltoztatja, az alapügyben felmerült bűnügyi költségből köteles a terhelt 88.285 (nyolcvannyolcezer-kettőszáznolcvanöt) forint bűnügyi költséget megfizetni, a fennmaradó 91.115 (kilencvenegyezer-egyszáztizenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli. Elrendeli a terhelt által a bűnügyi költségből megfizetett 91.115 (kilencvenegyezer-egyszáztizenöt) forint összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával

együtt a terheltnek történő visszatérítését.

Egyebekben a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárás során felmerült 1.500 (egyezerötszáz) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

A Hevesi Városi Bíróság a 2011. június 15-én kihirdetett 8.B.37/2011/5. számú ítéletével Sz.I. terheltet visszaélés lőfegyverrel és lőszerrel büntette [Btk. 263/A. § (1) bek. a) pont] miatt 2 év - végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre ítélte.

Rendelkezett a bűnjelekről: az 1 db 6 mm Flobert kaliberű Magnum típusú maroklőfegyvert; 1 db 38 kaliberű Smith&Wesson maroklőfegyvert; 1 db 9 mm Flobert kaliberű Keserű KEF típusú maroklőfegyvert; 1 db 7,65 kaliberű FÉG gyártmányú maroklőfegyvert; továbbá 202 db különböző kaliberű töltényt; 5 db különböző kaliberjelű töltényhüvelyt; és 369 db csappantyút elkobozta. A 8 db töltényt és egy töltényhüvelyt a Heves Megyei Rendőr-főkapitányságnak; 2 db hord-tokot és 2 muzeális fegyvert, valamint egy tanúsítványt a terheltnek rendelt kiadni.

Végül kötelezte a terheltet 179.400 Ft bünygyi költség megfizetésére.

Kétirányú fellebbezések alapján eljárva az Egri Törvényszék a 2012. március 9-én kelt Bf.574/2011/4. számú végzésével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

Az elsőfokú bíróság jogi álláspontja az egyes lefoglalt lőfegyverekkel, lőszerekkel kapcsolatosan a következő.

A Smith&Wesson Special a hozzá való 50 db lőszerrel, valamint a FÉG R78 típusú maroklőfegyver kapcsán:

- lőfegyver- és lőszer-kereskedelmi tevékenység végzésére jogosító engedéllyel a H. Kft. rendelkezett, és nem a terhelt, mint magánszemély;

- a terhelt a lőfegyver- és lőszer-árusítási tevékenységet kizárólag a kft. tevékenységi körében végezhetette, engedélyekkel a cég és nem a terhelt rendelkezett, ebből következően a cég nyilvántartásába bevételezett fegyvereket és töltényeket a saját

lakásán nem tárolhatta;

- azok tartására jogosító hatósági engedélye nem volt, ezért - függetlenül attól, hogy az üzletből milyen célból (pl. tisztítás) szállította azokat a lakására és tartotta ott engedély nélkül - bűncselekményt követett el.

A Keserű KEF és ME 38 Magnum típusú lőfegyverek és lőszer tartására engedéllyel ugyancsak nem rendelkezett, legalább 2 nappal a házkutatás előtt már tisztában volt a birtoklásukkal, a tartással elkövetett bűncselekmény megvalósult.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az, hogy a fegyverüzletben szabályszerű bizonylattal bizományba átvett két fegyver és lőszer (a Smith&Wesson Special a hozzá való 50 db lőszerrel, valamint a FÉG R78 típusú maroklőfegyver) lakásán való tárolására jogosult volt-e a terhelt, egyértelműen nem dönthető el, és ez további bizonyítás felvételétől sem várható, ugyanis:

- a 2004. évi XXIV. törvény és a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. erről nem rendelkezik;

- a terhelt munkaköri leírását a nyomozás során sem sikerült beszerezni.

Az őrzésük körülményei azonban nem felelnek meg a tárolási szabályoknak, ezáltal az 1999. évi LXIX. törvény (Szabs.tv.) 141. §. (1) bek. a) pontja szabálysértést a terhelt megvalósította; melynek azonban a vád tárgyává tett bűncselekmény mellett a felelősségre vonás szempontjából nincs jelentősége.

A másik két maroklőfegyver (Keserű KEF és ME 38 Magnum) a jogszabály értelmében lőfegyver, a 267 db különféle töltény pedig lőszer. A terhelt azok tartására engedéllyel nem rendelkezett; nem a fegyverboltban betöltött munkakörével kapcsolatban kerültek azok hozzá. Nincs jelentősége, hogy édesapja hagyatékából, vagy bármely más módon jutott azok birtokába, és hogy azokat később le akarta-e adni a rendőrségen, vagy sem. E körben a bűnösségének megállapítása helyes, a minősítés törvényes.

A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen a terhelt a védője útján terjesztett elő felülvizsgálati indítványt a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontját megjelölve a bűnösség megállapítása miatt, felmentés és az elkobzás hatályon kívül helyezése érdekében.

Észrevételezte, hogy - bár a bűnösségének megállapítását e körben mellőzte - a másodfokú bíróság a fegyverboltban bevételezett, viszont a lakásán talált Smith&Wesson Special, a hozzá való 50 lőszer, valamint a FÉG R78 típusú maroklőfegyver kiadásáról nem rendelkezett; az elkobzásukra vonatkozó ítéleti rendelkezés hatályban maradt.

Álláspontja szerint téves jogértelmezéssel került sor a Keserű KEF

és ME 38 Magnum lőfegyver, valamint a 267 db különféle lőszer vonatkozásában a bűnösségének megállapítására.

Személyes jogosultsággal rendelkező lőfegyver-kereskedői engedéllyel. A bolt általi értékesítés helyeként került meghatározásra az üzlethelyiség [253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 20. § (1) bek.]; azonban a lőfegyvert, lőszert – mint kereskedő – bárkitől, bárhol, külön hatósági engedély nélkül megszerezhetette a hivatkozott rendelet 37. § (1) bekezdése szerint. Tipikusan ilyen üzleten kívüli átvétel a hagyatékból az elhalt lakásán a hagyatéki ügyintézőtől, a végrehajtási eljárás során az adós lakásán a végrehajtótól átvett lőfegyverekkel kapcsolatos eljárás, amikor a kereskedő ezeket a fegyvereket a további hatósági intézkedésig, illetve az értékesítésig tárolja.

A kereskedőt ilyen esetben bejelentési kötelezettség terheli, melynek a rendelet 14. § (4) bek. alapján 5 napon belül kell eleget tennie.

A tényállás szerint 2010. július 13-át megelőzően legalább két-három nappal jutott hozzá a fegyverekhez, lőszerekhez; tehát nem volt túl az 5 napos időszakon, a bejelentést a rendőrség részére még meg lehetett volna tenni.

Kérte a vád alóli felmentését és az elkobzást kimondó rendelkezések hatályon kívül helyezését.

A Legfőbb Ügyészség a BF.2104/2012. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta és a megtámadott határozat hatályban tartását indítványozta.

A tényállás szerint a terhelt tisztázatlan körülmények között szerezte meg a fegyvereket; olyat a tényállás, hogy azokat hagyatéki eljárás során, vagy végrehajtótól szerezte volna meg, nem tartalmaz. Eltérő tényállásra hivatkozni nem lehet, ennyiben az indítvány törvényben kizárt.

Nem alapos az indítvány abban, hogy a terhelt a fegyvereket jogszerűen tartotta a garázsában, lőfegyver-kereskedői engedélye ezek bolton kívüli megszerzésére és tartására kiterjedt. A fegyvertartásra vonatkozó jogszabályok egyértelművé teszik, hogy a bolt részére vásárolt fegyvereket a boltban kialakított helyiségben és tárolási körülmények között kell őrizni, nyilvántartásba venni és azok onnan csak a jogszabályokban körülírt esetekben kerülhetnek ki.

A Smith&Wesson Special a hozzá való 50 db lőszerrel, valamint a FÉG R78 típusú maroklőfegyver elkobzásával kapcsolatosan pedig nem felülvizsgálatnak, hanem a Be. 571. §-a szerinti különleges eljárásnak van helye.

A terhelt védője útján észrevételt tett a Legfőbb Ügyészség

írásbeli nyilatkozatára.

Kifejtette, hogy az indítvány nem állította, hogy a garázsában tárolt fegyvereket hagyatéki eljárásban végrehajtótól vette át a terhelt. Azt vitatta, hogy a terheltnek ne lett volna jogosultsága lőfegyver-kereskedőként üzleten kívül lőfegyvert átvenni; a jogszabály ugyanis kizárólag lőfegyver értékesítését köti üzlethelyiséghez, a megszerzését nem.

Az elkövetéskor hatályos jogszabály [2004. évi XXIV. törvény 3. § (1) bek. b) és c) pont] szerint a lőfegyver megszerzése csak rendőrhatalósági engedély birtokában történhetett; ez a követelmény mára megszűnt; és csak a megszerzés tényét kell a megszerzéstől számított 8 napon belül bejelenteni a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 32. §-a szerint.

A lőfegyver-kereskedő terhelt jogosult volt lőfegyvert átvenni, azt az átvételt követő - az akkori szabályok szerint - 5 napon belül kellett a rendőrségnek bejelentenie. Ezt az időkorlátozást nem lépte át.

Mint magánszemély az elkövetés időpontjában nem rendelkezett a lőfegyverek és lőszerek megszerzésére vonatkozó rendőrhatalósági engedéllyel, azonban a jelen felülbírálat idején hatályos jogszabályok szerint ilyenrel nem is kell rendelkeznie.

A Kúria az ügyben a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tartott.

Azon a védő az indítványban foglaltakat fenntartotta. Hivatkozott arra, hogy a terhelt kereskedőként jogosult volt a lőfegyverek és lőszerek üzlethelyiségen kívüli megszerzésére; ennek tipikus eseteként a fegyvernek a gyártótól, a fegyvergyárban történő megvásárlását jelölte meg. A boltjában általában magánszemélytől és használt lőfegyvert vásárol a kereskedő. A terhelt magánszemélyként az elkövetés szerinti időben hatályos jogszabályok szerint valóban csupán engedéllyel szerezhette meg fegyvert, ez azonban 2012-ben megváltozott; azóta előzetes rendőrhatalósági megszerzési engedély már nem szükséges.

A terhelt a védőjéhez csatlakozva akként nyilatkozott, hogy nem tartja magát bűnösnek. Állította, hogy az uniós jogharmonizáció alapján módosított fegyvertörvény és kormányrendelet szabályait, a fegyverkereskedőkre vonatkozó útmutatást megtartotta.

A Legfőbb Ügyészség képviselője a nyilvános ülésen az átiratában foglaltakat a terhelt bűnösségének a megállapítása tekintetében fenntartotta.

A felülvizsgálati indítványnak a fegyverüzletbe bizományi értékesítésre beadott két lőfegyver és hozzá tartozó lőszerek elkobzását sérelmező részét alaposnak tartotta; arra álláspontja szerint is törvénysértően került sor, ami nem különleges eljárás lefolytatását indokolja, hanem a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja

szerinti felülvizsgálati okot képez.

A kérdéses két fegyver - a Smith&Wesson Special, a FÉG R78 típusú maroklőfegyver -, valamint a lőszerek nem a terhelt, hanem az azokat bizományba adó személyek tulajdonát képezték és nincs arra vonatkozó adat, hogy ők akkor, 2006-ban a tartásukhoz szükséges engedélyekkel ne rendelkeztek volna; mint ahogy arra sem, hogy jelenleg ilyennel bírnak-e, vagy sem. E tárgyak vonatkozásában a másodfokú bíróság nem büntetőjogi, hanem szabálysértési felelősség megállapítására látott lehetőséget, azonban a szabálysértési jogszabály szerint sem lett volna helye elkobzásuknak. Nem tisztázott végül a lőszerek száma, hovatartozása; azok, valamint a két fegyver jelenlegi meglétének ténye.

Minderre figyelemmel e bűnjelek tekintetében, a lefoglalásuk megszüntetése és kiadása tárgyában jelenleg megalapozott döntés nem hozható.

Indítványozta ezért, hogy a Kúria a felülvizsgálati indítvány elkobzást sérelmező részének adjon helyt; a támadott határozatot e részében helyezze hatályon kívül és a bűnjelekre vonatkozó rendelkezés tárgyában az eljárt bíróságot utasítsa új eljárásra, míg egyebekben pedig azt hatályában tartsa fenn.

A felülvizsgálati indítvány a következők szerint alapos.

Felülvizsgálatban a felülbírálat az indítványhoz [Be. 423. § (4) bek.], a jogerős határozatban megállapított tényálláshoz [Be. 423. § (1) bek.], és főszabályként a megtámadott határozat meghozatala idején hatályos jogszabályokhoz [Be. 423. § (2) bek.] kötött.

A támadott jogerős ügydöntő határozat meghozatalának időpontja az Egri Törvényszék, mint másodfokú bíróság végzésének kelte, azaz 2012. március 9-e. Ehhez képest a lőfegyverekre és lőszerekre vonatkozó jogszabályoknak ezt követően - 2012. május 1-jétől - történt megváltozása jelentőséggel nem bír, a felülvizsgálat alapjául nem szolgálhat.

De egyébiránt is, nem tartalmi változásról van szó, amelynek következtében a büntetőjogi védelem megszűnt, szűkült, vagy akár csak bármely formában módosult volna; a jelen ügy tárgyát tekintve a büntetőjogi felelősséget egyáltalán nem is érinti.

2012. március 9-én a felülvizsgálati indítványban hivatkozott jogszabályhelyek az alábbi tartalommal voltak hatályban:

- a 253/2004. (VII. 31.) Korm. rend. 14. § (4) bekezdésében előírt bejelentési kötelezettségnek 5 napon belül kell eleget tenni (az elkövetéskor ezt 3 munkanapban határozta meg a jogszabály).

- ugyanezen rendelet 32. § (4) bekezdése szerint a lőfegyvert megszerző 8 napon belül köteles az engedélyező hatóságnak a birtokba vett lőfegyvert a fegyvertartási engedély kiállítására céljából bemutatni [az elkövetéskor ezt 5 munkanapban határozta meg

a jogszabály; jelenleg pedig a 8 napra vonatkozó előírást már a 32. § (3) bekezdése tartalmazza].

A jogszabály tartalmában, a kötelezettség fennálltában tehát nincs változás; az annak teljesítésére vonatkozó időtartam meghatározásában (munkanap/nap) van csupán különbség.

A Be. 416. § (1) bekezdés a) pontja alapján felülvizsgálati ok, ha a bűnösség megállapítása a büntető anyagi jog megsértésével történt; a b) pont szerint pedig, ha a bűncselekmény törvénysértő minősítése, vagy a büntetőjog más szabályának megsértése miatt a kiszabott büntetés, vagy az alkalmazott intézkedés törvénysértő.

A lőfegyverrel, lőszerrel visszaélés büntettét követi el a Btk. 263/A. § (1) bekezdés a) pontja szerint, aki lőfegyvert vagy lőszert engedély nélkül készít, megszerez, tart vagy forgalomba hoz; a b) pont szerint pedig az, aki a lőfegyver vagy lőszer készítésére, megszerzésére, tartására vagy kereskedelmére vonatkozó engedély kereteit túllépi.

A lőfegyverekről és lőszerekről szóló 2004. évi XXIV. törvény 3. § (1) bekezdés a) pontja szerint hatósági engedély szükséges a lőfegyver, a lőszer forgalmazásához; a 3. § (1) bekezdés b) pontja szerint az „A”, „B”, „C” vagy „D” kategóriába tartozó tűzfegyver, a törvény alapján lőfegyvernek minősülő légfegyver, lőszer megszerzéséhez, tartásához.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt

- 2006. március 30-ától vadászlőfegyver tartására jogosító engedéllyel rendelkezett, ami a következő vadászlőfegyverekre vonatkozott: 2 db 12-es kaliberű sörétes, 1 db 7x64 kaliberű golyós, 1 db 223 REM kaliberű golyós, és 2 db 22-es kaliberű golyós lőfegyverre;

- 2006. március 30-ától 2008. december 22-éig önvédelmi maroklőfegyver tartására jogosító engedélye volt, ami 1 db 9x19 kaliberű Magyar 9 Para maroklőfegyverre vonatkozott, melyet 2008. december 22-én leadott;

- 2007. november 22-étől a lőfegyver és lőszer-kereskedelmi tevékenységre engedélyt kapott kft. fegyverüzletében, az ezen engedéllyel lőfegyver és lőszer árusítására feljogosított volt;

- 2007. november 22-étől lőfegyver-kereskedői engedéllyel rendelkezett.

A tényállás szerint tehát a terhelt ezzel a fenti két engedéllyel - vadászlőfegyver tartására feljogosító, valamint lőfegyver-kereskedői engedéllyel - rendelkezett.

A tényállás szerint a terhelt

- 2006. március 10-én az üzletben szabályosan átvett értékesítésre 1 db 38 kaliberű Smith&Wesson maroklőfegyvert, amit a hozzá tartozó 50 db lőszerrel együtt 2010. július 13-át megelőzően legalább 2-3

nappal az üzletből hazavitt;

- 2006. április 18-án az üzletben szabályosan átvett értékesítésre 1 db 7,65 kaliberű FÉG gyártmányú maroklőfegyvert, amit 2010. július 13-át megelőzően legalább 2-3 nappal az üzletből hazavitt;
- 2010. július 13-át megelőzően legalább 2-3 nappal tisztázatlan módon hozzájutott 1 db 9 mm Flobert kaliberű Keserű KEF típusú maroklőfegyverhez, 1 db 6 mm Flobert kaliberű Magnum típusú maroklőfegyverhez, 267 db különféle kaliberű lőszerhez és 369 db csappantyúhoz.

Ekként 2010. július 13-át megelőzően legalább 2-3 nappal otthon, a garázsában tartotta a korábban az üzletben értékesítésre szabályszerűen átvett

- 1 db 38 kaliberű Smith&Wesson maroklőfegyvert és 50 db lőszert, valamint
- 1 db 7,65 kaliberű FÉG gyártmányú maroklőfegyvert,

melyeknek a nem megfelelő tárolása szabálysértésként értékelhető a jogerős határozat szerint.

Ugyanígy 2010. július 13-át megelőzően legalább 2-3 nappal otthon, a garázsában tartotta a hozzá tisztázatlanul jutott

- 1 db 9 mm Flobert kaliberű Keserű KEF típusú maroklőfegyvert,
- 1 db 6 mm Flobert kaliberű Magnum típusú maroklőfegyvert,

valamint

- 210 db lőszert.

Ezen két maroklőfegyver a 2004. évi XXIV. tv. 2. § 16. pontja szerint lőfegyver, míg a 210 db lőszer ugyanezen jogszabály 2. § 22. pontja szerint lőszer.

Az irányadó tényállás szerint a tisztázatlan körülmények között hozzákerült és 2010. július 13-át megelőzően 2-3 nap óta tartott Keserű KEF típusú maroklőfegyver, a Magnum típusú maroklőfegyver és a 210 db - különböző kaliberű - vadászlőfegyverhez tartozó lőszer tartásra vonatkozó hatósági engedéllyel ugyanakkor a terhelt nem rendelkezett, ilyen engedélye - 2008. december 22-e óta - nem volt.

Kétségtelen, hogy a terhelt

- 2006. március 30-ától vadászlőfegyver tartására jogosító engedéllyel rendelkezett, ami az abban meghatározott 6 db vadászlőfegyverre vonatkozott;
- 2007. november 22-étől a lőfegyver-kereskedelmi tevékenységre engedélyes fegyverüzletben lőfegyver és lőszer árusítására feljogosított volt;
- 2007. november 22-étől lőfegyver-kereskedői engedéllyel rendelkezett.

A fegyvertörvény szerint a lőfegyver és lőszer megszerzése, tartása és forgalmazása egyaránt hatósági engedélyhez kötött.

A 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 1. § 2. pontja szerint a forgalmazás a fegyver tulajdonjogának átruházása, bérbeadása, ideértve a kereskedelmi és a közvetítő kereskedelmi tevékenységet.

Az irányadó tényállás szerint a terhelt a két: a Keserű KEF, valamint a Magnum típusú maroklőfegyverhez tisztázatlan körülmények között jutott hozzá.

Következésképpen, mivel a forgalmazás körébe tartozó tevékenység - így az arra átvétel is - dokumentált tevékenység a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 15. § (2) bekezdése szerint, így a terhelt általi hozzájutás nem a forgalmazási tevékenység körébe tartozó volt. Ekként az kívül esik az indítványban hivatkozott és a forgalmazási engedélyes bejelentési kötelezettségére vonatkozó rendelkezésen.

A forgalmazási - kereskedői - engedély nem azt jelenti, hogy az engedélyes általi bármely átvétel egyben engedélyezett megszerzés, illetve tartás.

A forgalmazási célú átvétel keletkeztet engedélyezett megszerzést, illetve tartást, és az ilyen átvétel feltételeit a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. az engedély kereteiben [14. § (2) bek.], a tevékenység helyét illetően [20. § (1) bek.], továbbá a dokumentáltsága vonatkozásában [14. § (4) bek.] egyaránt meghatározza.

A terhelt esetében azonban ezek egyikéről sincs szó.

A 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 37. § (1) bekezdése valóban előírja azt, hogy lőfegyver lőfegyver-kereskedőnek adható át, ennek címzettje azonban az átadó, s ez a szabály nem értelmezhető akként, hogy az átvevő fegyverkereskedő eleve - önmagában az átvétel ténye folytán - engedélyes megszerző vagy tartó lesz.

Jelen ügyben arról van szó, hogy az irányadó tényállás szerint a terheltnek nem volt jogosítványa, engedélye a garázsában lévő Keserű KEF típusú maroklőfegyver, a Magnum típusú maroklőfegyver, valamint a 210 db - különböző kaliberű - vadászlőfegyverhez tartozó lőszer tartására.

A terhelt cselekményének jogi megítélése kapcsán három összefüggő, egymásra épülő és egymást feltételező jogszabályi rendelkezés értékelése, egybevetése indokolt.

A 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 14. § (4) bekezdése a forgalmazási engedéllyel rendelkezőre vonatkozóan a kereskedelmi célú tevékenységével kapcsolatosan állapít meg határidőt: a megszerzéstől számított 5 napi bejelentési kötelezettséget előírva. E körbe azonban a terhelti magatartás a fentiek szerint nem

vonható.

A 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rend. 32. § (4) bekezdése a magánszemély engedélyes részére állapít meg 8 napos bemutatási kötelezettséget.

A terhelt azonban - ugyancsak a már fentebb írtak szerint - magánszemélyként a két lőfegyver és a lőszer tartására engedéllyel nem rendelkezett.

Végül a 49/2004. (VIII. 31.) BM rend. 15. § (1) bekezdése akként rendelkezik, hogy a talált lőfegyvert, lőszert a rendőrségnél haladéktalanul be kell jelenteni. Ez a szabály mindenkire vonatkozik, függetlenül attól, hogy forgalmazói, vagy bármely más engedéllyel rendelkezik, avagy sem.

Ezen általános szabály így már értelemszerűen érvényesül a terhelt esetében is, ezért azt kell vizsgálni, hogy a rendeletben előírtaknak eleget tett-e.

A haladéktalanság halogatás nélküliséget jelent.

Az irányadó tényállás szerint a két lőfegyverhez és a lőszerhez 2010. július 13-át (kedd) megelőző 2 (vasárnap) - 3 (szombat) nappal jutott hozzá a terhelt tisztázatlan körülmények között. A lőfegyver-kereskedői engedéllyel e foglalkozást folytató terhelt számára a hétvégén hozzá került két lőfegyver és lőszer mineműsége, azok bejelentési kötelezettség alá eső volta egyértelmű kellett legyen; ehhez képest a 2010. július 13-án a déli órákban megejtett házkutatást megelőző másfél munkanap alatt bejelentést tenni azokról elmulasztott; a „haladéktalanság” kötelezettségét - ha nem számottevő idővel is - megsértette.

A bűnösség megállapítása, valamint a jogi minősítés tehát törvényes, amint a kiszabott büntetés is.

Az alkalmazott intézkedés - az elkobzás - azonban csak részben, és e körben a Kúria a Legfőbb Ügyészség képviselőjének a nyilvános ülésen kifejtett álláspontjával értett egyet.

Jelen ügyben a Be. 416. § (4) bekezdés c) pontja közömbös.

A Be. 416. § (4) bekezdés c) pontja akkor zárja ki a felülvizsgálat lehetőségét, ha a törvénysértés különleges eljárás (Be. XXIX. Fejezet I-II. Cím) lefolytatásával orvosolható.

A Be. 416. § (4) bekezdés c) pontja azonban - mint a felülvizsgálat egyéb törvényi feltétele - kizárólag a jogerős ügydöntő határozat esetére vonatkozik.

A különleges eljárások közül

- a Be. 569. § szerinti eljárásra akkor kerülhet sor, ha az ügyben bíróság egyáltalán nem járt el, vagy eljárta, de ügydöntő

határozatot nem hozott;

- a Be. 570. és a Be. 571. §-ok szerinti eljárásoknak pedig akkor van helye, ha a rendes eljárás eredményeként a bíróság ügydöntő határozatot hozott, ami jogerős, viszont nem rendelkezett az elkobzásról, vagyonelkobzásról; vagy nem, illetve nem a törvénynek megfelelően rendelkezett a lefoglalt dologról: annak kiadásáról, megsemmisítéséről, állam tulajdonába kerüléséről.

Következésképpen, ha a bíróság ügydöntő határozatot hozott, amiben rendelkezett az elkobzásról, vagyonelkobzásról és e rendelkezés a Be. 416. § (1) bekezdés b) pontja alapján törvénysértő, akkor amiatt felülvizsgálatnak van helye (BH 2006/2.).

Különleges eljárásban ugyanis az orvosolható, ha az elkobzás, vagyonelkobzás alkalmazásáról ügydöntő határozatában a bíróság nem döntött; nem pedig az, ha döntött, de törvénysértően.

A teljesség igénye okán mutat rá a Kúria arra, hogy ha a bíróság nem az ügydöntő, hanem a Be. 569. § vagy a Be. 570. § szerinti eljárás alapján hozott határozatában rendelkezett az elkobzásról, vagyonelkobzásról, akkor e rendelkezése miatt valóban nincs helye felülvizsgálatnak.

Ennek indoka a következő.

Kizárólag a bíróság ügydöntő határozata képes alaki és anyagi jogerőre egyaránt.

Az alaki jogerő azt jelenti, hogy az egyébként kötőerővel rendelkező határozat ellen rendes jogorvoslatnak nincs helye; tehát más által sem változtatható.

Az anyagi jogerő pedig azt jelenti, hogy a bíróság döntése végleges; ekként az bizonyított, az ügy eldöntése iránt újból nem indítható eljárás, a döntés végrehajtható.

Büntetőügyben anyagi jogerő szempontjából - értelemszerűen - kizárólag annak van jelentősége, ami a vádról, illetőleg a vád alapján folyó eljárás lezárásáról (megszüntetéséről) érdemben és végérvényesen dönt.

Ezáltal jut ugyanis kifejezésre a büntetőjog alkalmazásának véglegessége (és érvényesül a ne bis in idem, és a res iudicata).

Az ügydöntő határozattal szemben igénybe vehető rendkívüli jogorvoslatok rendeltetése éppen az, hogy - törvényi feltételek mellett - lehetőség legyen az anyagi jogerő felbontására is.

Más határozatnak viszont - ügydöntő tartalom hiányában - nincs anyagi jogereje, viszont alaki jogerőre képes, ami egyben a végrehajthatóság alapja. A Be. 569. § és a Be. 570. §-a - vagy a

Be. 571. §-a - alapján hozott határozat ellen ezért nincs helye felülvizsgálatnak (vagy perújításnak).

Mindez összhangban áll azzal, hogy ügydöntő határozat tartalma a Be. 569. § és 570. § (vagy az 571. §) alapján hozott határozat által nem, csupán a rendkívüli jogorvoslattal peresíthető.

A Btk. 77. § (1) bekezdés d) pontjának I. fordulata szerint el kell kobozni azt a dolgot, amelyre a bűncselekményt elkövették.

Ehhez képest kétségtelen, hogy a terhelthez tisztázatlan körülmények útján hozzájutott, és a garázsban tartott 9 mm Keserű típusú Flobert kaliberű maroklőfegyver, a 6 mm kaliberű Magnum típusú maroklőfegyver, valamint a különböző kaliberű vadászlőfegyverekhez tartozó lőszer elkobzása törvényes.

Ugyanakkor az értékesítésre átvett, viszont hazavitt, szintén a garázsban tartott 38 kaliberű Smith&Wesson maroklőfegyver és a hozzá tartozó lőszer, valamint a 7,65 kaliberű FÉG gyártmányú maroklőfegyver elkobzása törvénytör.

E két maroklőfegyver és lőszer esetében - amint azt a másodfokú bíróság kifejtette - a cselekmény nem bűncselekmény, hanem az 1999. évi LXIX. törvény 141. § (1) bekezdés a) pontja szerinti szabálysértés, amely miatt azonban a terhelt felelősségének megállapítására az alapeljárásban nem került sor.

Ehhez képest büntető anyagi jogi intézkedés, így a Btk. 77. §-a szerinti elkobzás alkalmazásának nincs helye.

Ugyanakkor - amint arra a nyilvános ülésen a Legfőbb Ügyészség képviselője helytállónan hivatkozott - az 1999. évi LXIX. törvény 20. § (2) és (3) bekezdésére és a 141. § (5) bekezdésére figyelemmel a szabálysértési jogszabályok alapján sincs - lenne - helye elkobzásnak.

A rendelkezésre álló adatok szerint a Bj.40/2010/5., 7. és 8. számon nyilvántartott tárgyak: a 38 kaliberű Smith&Wesson maroklőfegyver, a 7,65 kaliberű FÉG gyártmányú maroklőfegyver, valamint a 35 db 38 Special kaliberű töltény elkobzása végrehajtásra még nem került, eddigi őrzési helyükön található; azok vonatkozásában ezért szükséges dönten.

Másrészről azonban e tárgyak tulajdonosainak - Sz.Gy. és Sz.M. - engedélyes helyzete a jelen felülvizsgálati eljárásban nem tisztázható; ami kizárja, hogy a lefoglalás megszüntetéséről és a dolgok kiadásáról most a Kúria érdemben határozzon.

Ekként a Kúria - miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 423. §-ának (5) bekezdése alapján hivatalból köteles - a felülvizsgálati indítványnak helyt adott, s a megtámadott határozatokat a Be. 428. § (1) bekezdés utolsó

fordulata alapján az alapügyben a Heves Megyei Rendőrfőkapitányságon Bj.40/2010. számú bűnjeljegyzék 5. sorszáma alatti 1 db 38 S&W Special kaliberjelű pisztoly (gyártási szám: BRE6850), a 7. sorszáma alatti 1 db 7,65 Br. kaliberjelű R78 típusú pisztoly tárral (gyártási száma: B14003) és a 8. sorszáma alatti 35 db 38 Special kaliberjelű töltény bűnjelek elkobzását elrendelő részében hatályon kívül helyezte, és e vonatkozásban az elsőfokú bíróságot különleges eljárás lefolytatására hívta fel.

A terheltet a jogerős határozat a teljes felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezte, holott a bűnösségi körből a fenti lőfegyverek és lőszeres kikerültek.

Az alapeljárásban ezekre is kiterjedt az igazságügyi fegyverszakértői vizsgálat és véleményadás, mellyel kapcsolatban felmerült szakértői díj viselésére azonban a terhelt a Be. 338. § (2) bekezdése alapján nem lett volna kötelezhető.

A megfelelő arányítást a Kúria elvégezte, s a szakértői díj egy részéről, valamint Sz.Gy. és Sz.M. tanúk útiköltségéről - e részben a támadott határozatot megváltoztatva - akként rendelkezett, hogy azt, azaz 91.115 forintot az állam visel.

Tekintettel arra, hogy a terhelt a teljes bűnügyi költséget már megfizette, a Kúria a Be. 585. § (1) bekezdés utolsó fordulata alapján elrendelte a 91.115 forint összegnek a befizetéstől a visszatérítés időpontjáig eltelt időre számított mindenkori törvényes kamatával együtt történő visszatérítését a terhelt részére.

Egyebekben a megtámadott határozatot a Kúria a Be. 426. §-a alapján hatályában fenntartotta, a bűnügyi költség viseléséről pedig a Be. 429. § (1) bekezdés zárófordulata alapján rendelkezett.

Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, felülvizsgálatát pedig a Be. 416. § (4) bekezdésének b) pontja kizárja.

Az esetleges újabb indítvánnyal kapcsolatos figyelmeztetés a Be. 418. §-ának (3) bekezdésén alapul azzal, hogy a bíróság - a Be. 421. §-ának (3) bekezdése szerinti feltételek fennállása esetén - az elutasító határozat hozatalát is mellőzheti.

Budapest, 2013. január 22.

Dr. Márki Zoltán s.k. a tanács elnöke, Dr. Székely Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró.

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő

MV